

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 26/08/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 06

Rất nhiều những câu hỏi mà các đồng tu hỏi Hòa Thượng cũng là những thắc mắc của chúng ta. Chúng ta nên nhớ rằng, mỗi chúng ta ở thế gian này, đều có ba nguyên nhân dẫn đến bệnh khổ. Những nguyên nhân này đều rất nghiêm trọng. Thứ nhất là thân bệnh sinh lý làm chúng ta không kiểm soát được mình nên sẽ cản trở chúng ta công phu, niệm Phật. Thứ hai là bệnh do oan gia trái chủ quyết lấy mạng của chúng ta và thứ ba là nghiệp chướng sâu dày cũng khiến chúng ta rất khó tu hành và làm việc thiện.

Cho nên, mỗi khi có bệnh khổ thì mình phải quán xét xem nguyên nhân gây bệnh từ đâu? Thân bệnh hay bệnh nghiệp chướng hay bệnh do oan gia trái chủ đang công kích chúng ta. Hòa Thượng nói rằng nếu có bệnh mà lâu ngày không trị khỏi thì phải kiểm tra xem là bệnh gì. Nếu là bệnh nan y bác sỹ không thể cứu thì chúng ta sẽ có cách để đối trị. Chúng ta sẽ buông bỏ tất cả để quyết liệt hạ công phu, chờ đến giờ phút sinh tử.

Câu hỏi đầu tiên của một người hỏi Hòa Thượng rằng: *“Lúc con đang ngồi niệm Phật, bỗng nghe một âm thanh, trong tâm rất sợ. Nhiều ngày con đều bị như vậy, vậy đây có phải là Ma ám không? Làm thế nào để tiêu trừ Ma chướng này?”* Trước đây có người nói với tôi, cứ lúc nào đứng trước tượng Phật, niệm Phật thì trong tâm nghe thấy tiếng nói rằng: *“Đừng niệm thẳng đờ”*. Đây chính là Ma chướng. Nếu chúng ta khiếp sợ thì chúng ta đã khiến Ma dọa được chúng ta.

Hòa Thượng trả lời câu hỏi này như sau: *“Trên Kinh Lăng Nghiêm, Thế Tôn dạy bảo chúng ta là khi Ma cảnh hiện tiền, hoàn toàn không nên để ý đến nó. Hãy đem tinh thần tập trung vào câu Phật hiệu hoặc khi tụng Kinh thì tập trung tinh thần vào tụng Kinh. Như vậy Ma sẽ không có thuận lợi”*. Chúng ta không tập trung vào Ma cảnh mà tập trung vào Phật hiệu hoặc lời Kinh, hoặc chuyên tâm thân lạy Phật, miệng niệm Phật. Nếu chưa lấn át được thì mở máy lớn tiếng niệm Phật để hỗ trợ chúng ta.

Hòa Thượng nói: *“Nếu Ma đến hù dọa bạn mà bạn liền khiếp sợ thì họ đã có hiệu quả rồi. Trái lại, họ hù dọa bạn mà bạn không sợ thì họ không cách gì tiếp tục hù dọa, đành phải rời khỏi. Cho nên không nên lo sợ, nhất tâm niệm Phật chính là chúng ta tập trung tinh thần, ý chí vào câu Phật hiệu, sẽ trở thành sức mạnh, đánh bại những Ma cảnh chúng ta đang gặp. Khi tâm ta tập trung rồi, nhất là tập trung vào câu Phật hiệu thì Ma cảnh tự nhiên sẽ tiêu mất.”*

Việc này rất nhiều người đã gặp phải! Đó là lúc chưa tu thì không gặp nhưng khi đã tu hành, niệm Phật thì nhiều người gặp cảnh này. Ma biết chúng ta tu học sẽ thoát khỏi sự khống chế của họ nên họ sẽ chướng ngại chúng ta. Nếu chúng ta tu hành tinh tấn, chân thành thì họ sẽ cảm động. Ban đầu họ là Ma chướng đến chướng ngại chúng ta, sau đó họ sẽ là thân hộ pháp cho chúng ta.

Người xưa nói: “*Chỉ thành cảm thông*” – khi tâm đạt đến chỉ thành thì trên cảm thông đến chư Phật, dưới cảm thông đến quỷ thần, thậm chí đến chúng sanh bé nhất không muốn đến nhiều loạn chúng ta. Quan trọng là chúng ta dụng tâm tu hành, dụng tâm đối nhân xử thế tiếp vật, hành động tạo tác hằng ngày như thế nào?

Tôi quan sát thấy có nhiều người thường rơi vào trạng thái lơ mơ, lơ mờ, kể cả buổi sáng thức dậy mà họ vẫn ngồi đó ngây ra. Đây là trạng thái rất nguy hiểm, là trạng thái tinh thần không tập trung. Trạng thái này rất dễ bị Ma ám. Cho nên mỗi giờ mỗi phút, khi thấy tinh thần đi xuống, chúng ta phải đề khởi đẩy mạnh tinh thần lên cao. Bản thân tôi luôn phải đề khởi ngay khi buổi sáng, ngủ dậy là dọn dẹp ngay chỗ ngủ và uống ngay một cốc nước nóng thì tinh thần liền phấn chấn. Cho nên đừng bao giờ để tinh thần tản mạn, không tập trung.

Hòa Thượng nhắc đến câu chuyện về một cô gái gặp Ma chướng như sau: “*Năm xưa tôi ở Kim Sơn, có một vị đồng tu gặp phải ma chướng. Đó là việc mà một người thường không có cách gì để chịu đựng được. Khi Ma xuất hiện thì dáng vẻ vô cùng xấu xí, có mùi tanh hôi khó chịu, thường xuất hiện vào sau 12 giờ đêm. Ma càng lúc càng tiến đến gần cô hơn, thấy vậy, cô liền lớn tiếng niệm A Di Đà Phật. Phật hiệu từng câu từng câu nối liền nhau, thế là Ma đứng cách xa cô 3 mét. Ngay khi câu Phật hiệu gián đoạn thì Ma liền đến cho nên cô vẫn niệm rõ ràng rành mạch như thế mãi cho đến khi trời sáng. Khi trời sáng thì Ma đi. Qua hai ngày, Ma lại đến nói rằng đây là nhà của họ. Đòi trước là oan gia trái chủ của cô, bây giờ muốn đến để đòi mạng.*”

“*Có nhiều người khác khuyên cô ấy nên rời nhà nhưng cô ấy không rời và nói rằng đây là một sự việc tốt vì nếu như không có họ thì ta không tinh tấn dụng công niệm Phật. Nhờ có họ ngày ngày tìm đến nên phải tinh tấn niệm Phật, từng câu từng câu Phật hiệu nối nhau, không dám buông lung, chểnh mảng một chút nào. Cho nên Ma cũng đang giúp mình tinh tấn, nỗ lực hơn. Vị đồng tu này đích thực rất là dũng cảm, rất đáng được tán thán. Trên đạo Bồ Đề, oan gia trái chủ biến hiện ra Ma chướng là nhất định không thể tránh khỏi.*”

Chúng ta phát tâm tu hành là chúng ta đã đi ngược dòng sanh tử. Chúng ta càng tinh tấn thì Ma chướng càng nhiều vì Ma đến để khảo nghiệm chúng ta. Chứ không phải chúng ta giải đãi mới bị Ma chướng. Giải đãi và tinh tấn đều có Ma chướng nhưng hai kiểu khác nhau.

Hòa Thượng nói: **“Hiện tượng Ma chướng nhất định không thể tránh khỏi, quan trọng nhất là khi chúng ta niệm thì ý niệm và tâm địa thiện lương, nhất định không có tâm hại người, không có hành vi ác. Làm được như vậy, chẳng những Ma chướng ít đi, thậm chí chúng ta sẽ không gặp phải Ma chướng nữa.”** Quan trọng ở chỗ dụng tâm của chúng ta. Chúng ta dụng tâm **“Chân thành, Thanh tịnh, Bình đẳng, Chánh giác, Từ bi”** vốn dĩ có trong tự tánh của tất cả chúng sanh.

Nếu chúng ta hiển lộ được đức tánh này thì đến oan gia trái chủ cũng sẽ bị cảm động. Từ chỗ họ đến để chướng ngại, phá hoại thì sau đó họ sẽ quay đầu trở thành hộ pháp nhằm thành toàn cho chính chúng ta. Họ biết nếu họ hại chúng ta thì họ chẳng được lợi gì trong khi họ thấy chúng ta chân thật tu hành, chân thật muốn giải thoát sanh tử mà chúng ta giải thoát sanh tử thì họ được lợi, cho nên từ chỗ họ đến để đòi nợ sẽ trở thành đến để trợ giúp cho chúng ta.

Có một đồng tu hộ niệm cho em trai mình chết do bị bệnh HIV/AIDS. Anh dặn em mình rằng: **“Em phải niệm Phật A Di Đà theo anh, khi nào Phật A Di Đà đến thì em đi theo nghe!”**. Anh hộ niệm cho em mình suốt một ngày một đêm nên mệt quá, khởi tâm cầu Phật, Bồ Tát đến trợ niệm. Khoảng một lúc sau, anh nghe được tiếng niệm Phật nên anh không cảm thấy mệt nữa mà niệm càng tinh tấn. Ngày hôm sau, người em gái vào niệm thì cũng nghe thấy tiếng niệm Phật vang vang và ngỡ là tiếng máy niệm Phật. Ngày tiếp theo, mọi người đến hộ niệm cũng nghe thấy tiếng niệm Phật vang vang. Tang lễ xong rồi, người em gái mới biết rằng âm thanh niệm Phật mình nghe được không phải từ tiếng máy niệm Phật.

Quan trọng nhất là chúng ta có dụng tâm chân thành hay không? Đừng bao giờ sợ rằng không ai đến hộ niệm cho mình! Chỉ cần chúng ta đạt đến tâm chân thành. Chúng ta niệm Phật đến lúc lâm chung không có ai hộ niệm thì Phật, Bồ Tát, long thiên hộ pháp sẽ đến hộ niệm cho chúng ta.

Câu hỏi thứ hai: **“Con làm trong cơ quan, có một người bạn đồng nghiệp thường hay lấy một ít đồ trong cơ quan để mang về nhà sử dụng. Nếu con không cho lấy thì không hợp với tình lý mà nếu cho lấy rồi thì phạm vào giới trộm, gặp phải sự việc như thế này thì con nên làm thế nào?”** Chúng ta cũng dễ gặp trong cơ quan, trong xí nghiệp một số người dường như lấy được cái gì thì họ sẽ lấy.

Hòa Thượng trả lời rằng: **“Nhất định phải như lý như pháp mà làm, nhất định không phạm giới trộm. Nếu họ hướng đến bạn cần lấy một thứ gì đó mà bạn còn có cấp trên thì bạn phải báo cáo lên cấp trên. Nếu cấp trên đồng ý thì bạn không phạm giới trộm. Nếu cấp trên không đồng ý mà bạn tùy tiện lấy cho đi để làm các việc vì tình cảm thì bạn đã phạm giới trộm rồi. Người học Phật quan trọng nhất là làm ra tấm gương tốt cho xã hội đại chúng, không nên vì cảm tình riêng mà phạm giới. Nếu bạn vì tình riêng mà phạm giới thì tương lai vẫn phải đọa lạc.”**

“Cho nên bạn phải đem đạo lý này, sự thật này giảng giải một cách tường tận cho họ nghe. Nếu họ thấu hiểu rồi thì sẽ không hướng đến bạn yêu cầu lấy những thứ họ muốn nữa. Nếu chúng ta muốn cải thiện hoàn cảnh (sống, làm việc) của chính mình thì nhất định phải biết tu nhân. Nhân duyên quả báo không hề sót lọt, bạn tu nhân thiện thì bạn nhất định được quả thiện, nhất định không nên tham thố lợi trước mắt để rồi phải chuốc lấy quả báo vô cùng khôn khổ.”

Câu hỏi thứ ba: **“Mỗi ngày con đều tụng Kinh Vô Lượng Thọ và trong 10 ngày trai thì con tụng Kinh Địa Tạng. Như vậy có phải là xen tạp không?”** Hòa Thượng trả lời: **“Vi để tiêu nghiệp chướng, vi để hóa giải oan gia trái chủ thì trong 10 ngày trai tụng Kinh Địa Tạng, chuyên môn vì họ mà hóa giải thì đây là việc nên làm!”** Chúng ta nghe thì phải hiểu rõ câu trả lời của Hòa Thượng tức là nếu chúng ta là người niệm Phật, trường chay, người tin sâu nguyện thiết, một lòng một dạ cầu sanh Tây Phương Cực Lạc thì không nên tụng Kinh Địa Tạng. Câu **“A Di Đà Phật”** đã đầy đủ năng lực rồi.

Câu hỏi thứ tư: **“Xin pháp sư khai thị cho con ý nghĩa của tháng 7 âm lịch là thế nào?”** Hòa Thượng trả lời: **“Đây là phong tục tập quán của nhân gian. Trong Phật pháp tháng 7 âm lịch mỗi năm có ý nghĩa đặc biệt, là ngày kiết hạ an cư. Khi Thế Tôn còn ở đời, khu vực hoàng pháp lợi sanh, phần nhiều là ở lưu vực sông Hằng Ấn Độ. Vào tháng 7 mùa hạ là mùa mưa, cho nên tăng đoàn mỗi ngày đi khát thực đều không thuận lợi. Trong ba tháng này, người xuất gia không ra ngoài khát thực, có thể tiếp nhận đồ cúng dường của cư sĩ.**

“Ngoài ba tháng này ra, các đệ tử Phật đều đi khắp nơi giảng Kinh, nói pháp giáo hóa chúng sanh. Mỗi năm, khi an cư kiết hạ xong trở về là thân cận, gần gũi với Thế Tôn, lại được tiếp nhận giáo hóa của Thế Tôn, cũng giống như một năm được trở về tập huấn, đào tạo”. Tháng 7 mùa mưa còn trùng sanh trưởng nhiều nên tăng đoàn đi lại sẽ dẫm đạp lên chúng sanh, do đó, đây là thời điểm các Thầy quay về một trụ xứ để an cư kiết hạ, được các bậc tôn túc sách tấn thêm. Mỗi năm đây cũng là cơ hội để các đồng tu thân cận lão sư, gần gũi lão sư, nâng cao được cảnh giới của mình.

Hòa Thượng tiếp lời: **“Cũng giống như các công nhân viên chức trên từ giám đốc đến nhân viên, mỗi năm nhất định phải có từ hai đến ba lần tiếp nhận bồi dưỡng, tiếp nhận khoa học kỹ thuật mới. Nếu như không được tham dự những khóa học này, không được tiếp nhận khoa học kỹ thuật mới thì họ sẽ bị đào thải. Do đó, ba tháng an cư kiết hạ cũng được xem là thời điểm tái tập huấn, tái giáo dục. Tất cả các Thầy ở các phương đều tập trung về một nơi.”**

Ngày nay, các Thầy tập trung không chỉ một nơi mà nhiều nơi, mỗi tỉnh thành đều có một nơi an cư kiết hạ, tiếp nhận giáo huấn của các bậc trưởng lão, bề trên. Còn những người học Phật tại gia nhân khóa an cư kiết hạ tinh tấn đó mà tập trung cúng dường và nhờ sự cúng dường đó để hồi hướng cho Cha Mẹ nhiều đời nhiều kiếp. Chúng ta phải

hiểu ý nghĩa sâu sắc của an cư kiết hạ để làm cho đúng pháp, tuy nhiên việc này đang dần dần bị mai một, chúng ta không làm đúng ý nghĩa nữa.

Câu hỏi thứ năm: *“Thưa Hòa Thượng, đệ tử đến nay vẫn đang thọ năm giới thế nhưng gần đây trong giấc mộng lại thấy bản thân giết người và ngay trong đời sống thực tại cũng khởi tâm muốn đi giết người. Con hướng đến Phật, Bồ Tát xin sám hối thế nhưng ý niệm này vẫn cứ hiện lên. Như vậy có phải là phạm giới sát rồi không?”* Đây là nghiệp sát nhiều đời nhiều kiếp cho nên chúng ta thấy nhiều đứa nhỏ rất thích chơi game chém giết nhau còn chúng ta thì ai cũng thích xem các phim chiến đấu. Đó chính là tập nghiệp nhiều đời nhiều kiếp của chúng ta.

Hòa Thượng trả lời câu hỏi này như sau: *“Khi bạn đã giết rồi thì mới được gọi là phạm giới sát sanh trong năm giới còn nếu bạn chỉ khởi ý niệm thì không tính là phạm. Nếu bạn thọ Bồ Tát giới thì khởi tâm động niệm chính là đã phạm rồi. Trong năm giới, luận sự không luận tâm còn Bồ Tát giới là luận tâm không luận sự. Bạn có thể sám hối thì tốt.”*

Câu hỏi thứ sáu: *“Con rất tôn kính Phật nhưng vì kỹ thuật chụp hình chưa tốt nên khi con đứng trước Phật để chụp hình Phật thì đã không chụp hết hình Phật. Như vậy có tội hay không?”* Hòa Thượng trả lời rằng: *“Việc này không quá là quan trọng lắm, chúng ta tôn kính Phật không phải ở nơi lời nói trên miệng, cũng không phải ở trên lễ tiết. Phật pháp trọng thực chất, không trọng hình thức. Hình thức bạn cung kính nhưng bạn không y giáo phụng hành thì đó chẳng khác nào bạn không tôn kính. Kính Phật thì nhất định phải thực tiễn, áp dụng lời giáo huấn của Phật. Đó mới chân thật là tôn kính.”*

“Trong Tịnh nghiệp Tam phước, Phật dạy chúng ta Hiếu Dưỡng Phụ Mẫu, Phụng Sự Sư Trưởng, Từ Tâm Bất Sát, Tu Thập Thiện Nghiệp, chúng ta phải làm cho được. Đây chính là tôn kính còn nếu làm không được thì bạn chưa tôn kính. Bồ Tát Phổ Hiền dạy chúng ta Lễ Kính Chư Phật. Chư Phật là có Quá Khứ, Hiện Tại và Vị Lai Phật. Vị Lai Phật chính là tất cả chúng sanh nên chúng ta thấy đều tôn kính.”

“Nếu mình đắc tội với một chúng sanh là đã đắc tội với một vị Phật ở tương lai. Chúng ta xem thường một chúng sanh chính là ta đã xem thường một vị Phật ở tương lai. Phải dùng tâm tôn kính Phật để tôn kính tất cả người, tôn kính tất cả vật, tôn kính tất cả việc.” Ngày ngày trên hình thức mà tỏ ra tôn kính Phật nhưng lại không thể thực tiễn lời giáo huấn của Phật vào đời nhân xử thế, hành động tạo tác thì sự tôn kính đó chỉ là hình thức, không thực chất.

Hòa Thượng giải thích: *“Người với người phải có lễ mạo, người với quỷ thần gặp mặt cũng phải có lễ mạo. Vì sao vậy? Vì tất cả chúng sanh bao gồm tất cả quỷ*

thần trong đó, họ đều có Phật tánh, họ tương lai cũng sẽ làm Phật. Vậy thì làm sao có thể sanh tâm xem thường được. ”

“Ngày nay chúng ta ở Xinh-ga-po, qua lại với chín tôn giáo. Mỗi một tôn giáo thường hay tôn thờ thần thánh của họ. Khi chúng ta đi đến giáo đường, tự miếu và gặp thần mình mà họ thờ cúng thì chúng ta phải chí kính. Dù chúng ta không đành lễ ba lễ thì ít nhất chúng ta cũng cúi chào một cách cung kính.” Khi Hòa Thượng ở Xinh-ga-po, Ngài kết thân với chín tôn giáo, thường hay thăm viếng, tặng quà chẳng hạn họ cần xây dựng bệnh viện và cần kinh phí xây dựng thì Hòa Thượng chủ động giúp họ. Khi tôi đi đến một trại tâm thần nơi đó họ thờ Chúa, tôi luôn cung kính xá chào ba xá.

Hòa Thượng chỉ dạy: *“Chúng ta gặp các vị thần mình thì phải cung kính như khi chúng ta gặp người, chúng ta cũng phải cúi chào, phải nói lời thăm hỏi. Chúng ta gặp người, chúng ta đều chấp tay chào A Di Đà Phật và hỏi hôm nay anh có khỏe không? Vậy thì bạn gặp thần tài, thổ địa thì cũng phải không ngại ngần. Con người đối với quỷ thần phải có lễ mạo thì họ đối với chúng ta cũng tốt.*

“Chúng ta đối xử với họ tốt thì họ cũng đối xử với chúng ta tốt. Chúng ta có lễ mạo với họ thì họ cũng có lễ mạo với chúng ta. Chúng ta bất kính với họ thì họ cũng gây phiền phức cho chúng ta. Cho nên chúng ta phải hiểu được đạo lý này. Cung kính là đối với tất cả người, sự vật và sự việc.” Dĩ nhiên chúng ta làm việc đó là một lễ tiết rất bình thường chứ không có tâm mong cầu, người bình thường chúng ta còn chào, nữa là với thần thánh cũng phải chào cung kính. Cho nên Hòa Thượng chỉ dạy chúng ta nếu chụp hình tượng Phật mà không chụp hết được là do sơ xuất chứ không phải mình muốn. Điều quan trọng là những điều gì Phật dạy, chúng ta phải thật làm, phải y giáo phụng hành thì đó mới là thật cung kính./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!